

RGC MAGAZINE

PAG. 7

Jim Hendrix
...istoria incepe aici

PAG. 14

RECOMANDĂRI

PAG. 3

CHITARA
DE LA ORIGINI
PÂNĂ ÎN PREZENT

PAG. 4

CONCURSUL ANULUI

**CAȘTIĜI UN
FENDER
STRATOCASTER
PE BUNE!!!**

PAG. 12

BLACKMAIL **MEGADETH** **THE UNIVERSE**
EVENIMENT **M** DETALII ÎN PAGINILE 8-10
15 IUNIE 2005 ARENELE ROMANE BUCURESTI

...de ce RGC MAGAZINE?

Ne-am întâlnit organizat, am fost împreună la concerte, am discutat aprins pe forum despre ceea ce ne interesează pe totii:
CHITARA.

Doar aşa am putut realiza că încă mai există în România oameni care apreciază adevăratale

valori muzicale și efortul depus pentru a face muzică de calitate.
Doar aşa am putut să aflăm mai multe despre instrumentele muzicale, să ascultăm și să combatem părerile celorlalți membri ai forumului. A fost un efort mic dar susținut și am dovedit în scurt timp că orice lucru făcut cu pasiune și profesionalism poate să răzbească dincolo de granița amatorismului.

Am venit cu ideea unei reviste (înital doar online) a forumului www.rgc.ro pentru că în România nu s-a mai făcut niciodată aşa ceva. Va fi o revistă dedicată exclusiv chitarei și exclusiv muzicii de calitate. Nu vom face niciodată compromisuri și vom încerca să menținem un nivel ridicat din punct de vedere tehnic și calitativ al acestei publicații online.

Înital vom încerca să mergem pe ideea care s-a născut pe forumul RGC, respectiv ca materialele ce vor intra în revistă să fie realizate de membri acestui forum. Mai târziu, dacă proiectul va evoluă în mai bine, vom face tot posibilul să realizăm materiale complexe legate de chitară, interviuri cu trupe străine și chitariști renumiți.

Ne-am hotărât să susținem de asemenea și mișcarea rock underground românească prin materiale care vor conține review-uri la albume demo sau concerte, prezentări de trupe noi, anunțuri legate de concerte ce vor urma apariției fiecărui număr al revistei. Dorim să mulțumim tuturor membrilor acestui forum și celor care vor fi membri în viitor și sperăm ca inițiativa noastră va aduce un suflu nou în muzica românească.

CHITARA

- DE LA ORIGINI PÂNĂ ÎN PREZENT -

Muzica, în ipostaza ei componistica, interpretativa, varietate de genuri și curente, dotare instrumentala actuala, anterior a avut ca oricare manifestare a spiritualitatii umane o lungă și complicata cale de evoluție.

Cand a aparut muzica? Cand au aparut primii intereptri, primii ascultatori si, desigur critici muzicali? La etapa actuala de studiu al trecutului preistoric, consideram ca muzica, la fel si pictura, dansul traditional, alte varietati de arta, au aparut o data cu formarea Homo Sapiens, adica cu mai mult de 45-50 mii i. Hr.

Se pare ca istoria chitarei incepe Orientul Antic Apropiat. Acolo, arheologii au gasit instrumente si reprezentatii ale lor care folosesc ca reper sau model in teritorul inca neexplorat al inceputului chitarei. Printre artefactele gasite originare din Babilonia, s-au gasit si niste tablite de lut pe care erau desenate niste figuri ce cantau la instrumente foarte asemanatoare chitarei.

Totusi, cu timpul chitara a suferit diverse schimbari. Se spune ca originile acesteia ar fi in Spania. Insa nu s-a putut tine evidenta evolutiei chitarei mai devreme de secolul 15. Chitara propriu-zisa ar fi fost inventata de populatia Malaga. Acest prim instrument era numit "four course" guitar, adica o chitara cu 4 perechi de corzi, de unde ukulele au derivat. Primele chitari erau foarte mici si erau dotate cu 4 perechi de corzi.

Cele mai timpurii origini ale chitarii acustice sunt oarecum neclare. Ar fi aparut pe la inceputul Renasterii. Spre deosebire de lauta, aceasta nu i s-a dat prea multa atentie. Lauta nu avea fret-urile din metal, ci din intestine de animale, de obicei de oaie. Fret-urile puteau fi mutate in functie de note acolo unde erau necesare. Principiile chitarei acustice au ramas aproape neschimbate desi sunt cateva diferente sesizabile intre cea clasica si instrumentele cu corzi de otel (create cu scopul ca sunetul sa fie mai intens). Acestea sunt acordate la fel astfel incat corzile suna la fel, desi cele cu corzi de otel sunt mult mai potrivite stilurilor muzicale contemporane. Un lemn anume produce un sunet mai bun, cu totusi ca acesta este de obicei foarte costisitor, fiind adesea lemn din padurile brasiliene.

Chitarile acustice se gasesc in mai multe marimi, cel mai populara marime fiind cea 'Dreadnought' care produce un sunet excelent indiferent daca zdranganesti sau ciupesti. Acum sunt posibile si cele electro-acustice care permit chitaristului sa atinga fret-uri mult mai inalte.

Un mare chitarist, Les Paul, a gasit o solutie in a-si electrifica chitara cu un ac de la un vechi gramofon conectat la un radio uzat. Acesta a amplificat chitara, dat totusi a cauzat mari probleme de feedback a cutiei goale a acusticii. Les Paul s-a decis sa construiasca o chitara cu corp solid care sa aiba un ac magnetic.

A abordat diverse companii cu speranta ca cineva ii va prelua design-ul si Gibson e cel care a acceptat in final (de aici Gibson Les Paul).

Leo Fender a revolutionat si el chitara electrica cu ideea unui nit pe gatul chitarei, astfel acesta se putea schimba mai usor. El este sic el care a pus in lucru fabricarea si vinderea chitarei electrice, mai intai cu modelul Esquire si apoi cu Telecaster care beneficia de un pickup in plus. Modelul Stratocaster a devenit repede foarte popular si cel mai copiat. Dupa mai bine, Strat-ul s-a schimbat foarte putin.

Deoarece chitara electrica a fost amplificata, chitaristii au observat ca pot folosi si corzi mai subtiri. Artisti ca B.B.King au descoperit ca pot indoi corzile pentru a adauga expresivitate. Chuck Berry a facut la inceput indoirea corzilor dublu in stilul sau unic de rock 'n' roll. In anii '60, chitaristi inovatori ca Eric Clapton, Jeff Beck si Alvin Lee au descoperit ca prin tunarea unei valve-amplificator pot crea o distorsiune a fost creat un sunet. Jimi Hendrix a dus acest lucru la extreame, folosind distorsiunea si feed-back ca parte a cantecului sau. Din nefericire, acest sunet nu putea fi atins la volum scazut, astfel a fost creata pedala de distorsiune.

In zilele acestea, majoritatea chitarilor electrice au un canal de distorsiune creat in ele si un volum master, astfel chitaristii pot obtine distorsiunea fara sa aruzeasca.

De-a lungul anilor, nivelul de distorsiune a devenit mai mare, efectele multi sunt acum disponibile si variate, dar principiul electrificarii chitarei a ramas neschimbat.

In prezent, internationalizarea chitarei este completa. Instrumentul este invatat peste tot in lume. Dupa al doilea razboi mondial, chitara a devenit incredibil de populara in Japonia, aici aparand o multime de chitaristi, profesori de chitara si de producatori de chitare. De asemenea, exista si reviste speciale ca "The Classical Guitar Magazine" din Londra sau "The Guitar Review" din New York. Din pacate in ultima perioada, a canta la chitara este ceva obisnuit, ceva de care toti se apuca, insa o parte doar de fatada, umbrindu-i pe cei cu adevarati talentati si cu iubire de chitara.

10 întrebări pentru ADI MANOLOVICI

Muzica de calitate este cu adevarat rar întâlnită în zilele noastre, umbrată de numeroasele stângăcii muzicale din prezent, superficiale, slabe ca nivel de compoziție și interpretare caracterizate de superficialitatea și mediocritatea conceptuală ce au stat la bazele creației lor.

Adi Manolovici este unul din puținii artiști din România a cărui muzică uimește invitând ascultatorul într-o lume a armoniei, a senzațiilor, ce răsfăță spiritul prin tot ceea ce lipsește în prezent, frumosul în cea mai pură stare.

În mainile acestui talentat artist, chitara devine poarta de legătură dintre o lume materială și una interioară, tangibilă doar prin capacitatea minții de a percepe dimensiunea elegantă a trăirilor subtile.

Un remarcabil instrumentist, Adi a încercat și reușit să se exprime cu ajutorul instrumentului emblematic pentru fenomenul vechi de peste 50 de ani, rockul, ajuns dealungul timpului un veritabil mod de viață și să dea o nuanță personală, originală întru-totul compozиțiilor sale.

Itinerariul profesional al artistului este impresionant: Mondo Perfetto, Floarea Albastră, Adi Manolovici Group, Eden, Sfinx Experience, Paula Seling Band, Laurențiu Cazan & Friends, Blue Spirit, Independent și actuala Adi Manolovici Syndikate sunt proiectele în care a activat și în care și-a cizelat capacitatea de a crea și interpreta într-o manieră ce subliniază exercitiul și dorința de autoperfecționare.

Nu numai un muzician de excepție, Adi Manolovici a dorit să formeze tineri chitariști și astfel să permită și altora șansa de a fi părță calătoriei omului care prin muzica își însușește dreptul de a vedea existența sub altă formă.

Considerăm că participarea la un concert al lui Adi spune mult mai mult decât ce a fost enunțat mai sus și că aceasta participare se poate dovedi revelatoare din foarte multe puncte de vedere.

Interviuul acesta este șansa chitariștilor aspiranți la rangul de profesionist să aibă contact cu un "magician al chitarei".

RGC: Cum ați început să cântați la chitară?
Adi Manolovici: În 1981, la vîrstă de 12 ani, la "Clubul Pionierilor și Șoimilor Patriei" cum se numea pe vremea aceea. Ulterior m-am perfecționat singur. Am avut diverse colaborări cu artiști. Activitatea de profesionist am inceput-o în 1990 după ce m-am întors din armată.

RGC: Care a fost prima melodie compusă?

Adi Manolovici: În 1992 Joy's Truck Driver

RGC: Care a fost prima trupă în care ați cântat și ce alte trupe au urmat?

Adi Manolovici: Prima trupă a fost Hellion în 1986-1987. Au urmat în ordine cronologică Mondo Perfetto, Floarea Albastră, Adi Manolovici Group, Eden, Sfinx Experience, Paula Seling Band, Laurențiu Cazan & Friends, Blue Spirit, Independent și actuala Adi Manolovici Syndikate.

RGC: Unde și când ați susținut primul concert?

Adi Manolovici: 1 iunie 1986 în lic. Nicolae Balcescu, actualmente Sfântul Sava, cu trupa Starco, unde am cântat în postul de basist.

RGC: Care a fost melodia cu cel mai mare succes?

Adi Manolovici: Înger și Demon. La un moment dat, se spunea despre aceasta că ar fi cea mai bună baladă rock de pe ale noastre tărâmuri. și chiar asa este.

RGC: Ce scule folosiți?

Adi Manolovici:

Cabinet Marshall

Statie de lampa Custom Studio Pro (Romania)

Distorsion ZoomWah Cry Baby

Chitari : Ibanez RG560 (Japan)

Jackson Concept model 1997 (USA)

Godin Multiac ACS (Canada)

Ovation Pinacle (Korea)

Reghin model Custom (Romania)

RGC: Ați avut un spectacol în seara asta, cum v-ați simțit?

Adi Manolovici: A fost un recital de independentă față de Independent. Din lipsă de

implicare a membrilor compoñenți proiectul Independent a fost sistat (din motive obiective). Din această cauză am hotărât să fiu independent față de grupul "Independent".

RGC: Hobby-uri.

Adi Manolovici: Un hobby uitat, ca să zic asa, pe care nu îl pot profesa din cauza meseriei actuale, este basketul. Nu poți juca basket și să cânti și la chitară. Nu se împacă aceste două lucruri.

RGC: Sfaturi pentru tinerii chitariști.

Adi Manolovici :Ar fi multe sfaturi de spus, dar cel mai important : Studiați, studiați și iar studiați...

RGC: Ce plănuiați să faceți în viitorul apropiat?

Adi Manolovici: Lansarea volumelor II din Fingerstyle Acoustic și Elektric Master Guitar. și lansarea unui al 3-lea album solo preconizat să apară în toamna acestui an.

"În universul muzical deșertic din România, apariția lucrării lui Adi Manolovici reprezintă o oază de cultură rock. Am trăit să o vedem și pe asta! Rock-ul a ajuns o muzică pentru cunoscători pierzând caracterul ei comercial. Cu atât mai mult nevoia unei metode bune de chitară-rock devine acută și iată că un excelent chitarist și profesor, autor al acestei metode, preștând o muncă de pionierat – și sperărn că nu și de SISIF – serie o lucrare dedicată din suflet celor care (mai) vor să învețe la modul cel mai serios CHITARA ROCK. Bravo Adi, sunt convins că dragostea ta pentru acest instrument e molipsitoare..... !"

Florin Ochescu

"Cand ne vorbește despre chitară – și o face neîntrecut în cele două volume ale sale, Adi Manolovici ne introduce în tainele măiestriei instrumentale și, trecând peste amânuntele tehnice pe care le explică evident, ca nimeni altul, el reușește săne facă săpătrundem în fascinanta lume a "sufletului" acestui minunat, complex și deosebit instrument muzical. În mâinile "magicianului" Adi Manolovici, chitara dobândește sonorități neobișnuite, se metamorfozează prin farmec, devenind dintr-un instrument, o ființă vie, cu suflet, care plângă, râde, susține, se tângue... E VIE ."

Cătălin Răsvan

"De cele mai multe ori dorința și talentul, nu sunt de ajuns pentru a deveni un profesionist a-l chitarei. Este nevoie de mii de ore de studiu și... de o metodă foarte bună, de ELECTRIK MASTER GUITAR. Adi Manolovici este un chitarist excepțional, un compozitor rafinat și un profesor dedicat artei sale. A creat o METODA modernă, a mileniului trei, care cu siguranță, va deschide noi orizonturi tuturor celor ce iubesc și vor să învețe serios acest minunat instrument."

Ștefan Elefteriu

Adrian Manolovici s-a impus de la început prin devotamentul său subtil, calm și rafinat pentru calitatea muzicii rock și obsesia lui de a aduce ordine și rigoare didactică. În peisajul muzicii vîi românești este unul din cele mai importante demersuri ale vremii noastre. Adi Manolovici ne aduce aminte de rock-ul adevarat, de valoarea lui sentimentală și morală, și o face cu grație, seriozitate și aplomb, scoțând pe piață acest manual de structurare a celor mai frumoase vise ale omului: muzica sufletului fiecărui dintre noi."

Adrian Pintea

"Intre bătrâni muzicieni de ieri și puștii de azi, aspiranți la statutul de cetățenii ai Paradisului, există ADI MANOLOVICI care-i unește și împacă și provoca că neutare. Pur și simplu fiindcă îubește în egală măsură. Am spus Paradis, pentru că ADI MANOLOVICI face parte din acea elită care știe și crede că muzica este ecoul Paradisului pierdut. Da, ADI MANOLOVICI este într-adevăr un mistic."

Laurențiu Cazan

**Interviu realizat de
Andrei Grigore și Ionuț Ciolan
redactare:
Augustin Comorașu**

Jimi Hendrix ...istoria incepe aici

Aici începe lunga călătorie prin mult prea scurta viață a lui Jimi Hendrix. Născut la 27 noiembrie 1942 la Seattle Washington, John Allen Hendrix, a fost primul copil al lui Al și Lucille Hendrix. "Jimi" sau "Johnny" cum î se spunea încă de atunci, nu și-a cunoscut tatăl decât până în 1945. Datorită neînțelegерilor, căsnicia părinților lui Jimi s-a destrămat repede. Când Al s-a întors din război, l-a luat pe Jimi de la o familie necunoscută, careia îi fusese încredințat. Dorind să o ia de la capăt, Al îl rebovezează în James Marshall Hendrix.

Cu toate că Jimi era un copil normal, care participa la activități sportive alături de prietenii săi, nimic nu i-a atras interesul mai mult decât muzica. Primul său instrument muzical a fost o muzică, urmată de o vioară, și într-un final, de o chitară. În întregime autodidact și fără să cunoască notele, Jimi exerca zilnic alături de grupul Rocking Kings, cu care a dat primul său spectacol. Cu toate că era influențat de chitariști celebri ca Buddy Holly, Eddie Cochran, Muddy Waters sau B.B. King, Jimi a încercat să își creeze propriul său stil.

La 17 ani, renunță la ultima clasă și se înrolează în armată, spunând că "Mai bine acum, pentru că la urmă, tot trebuie să intru". Înscriindu-se în divizia de parașutiști și având 25 de sărituri reușite, Jimi este demobilizat în mod onorabil, datorită accidentării la gleznă.

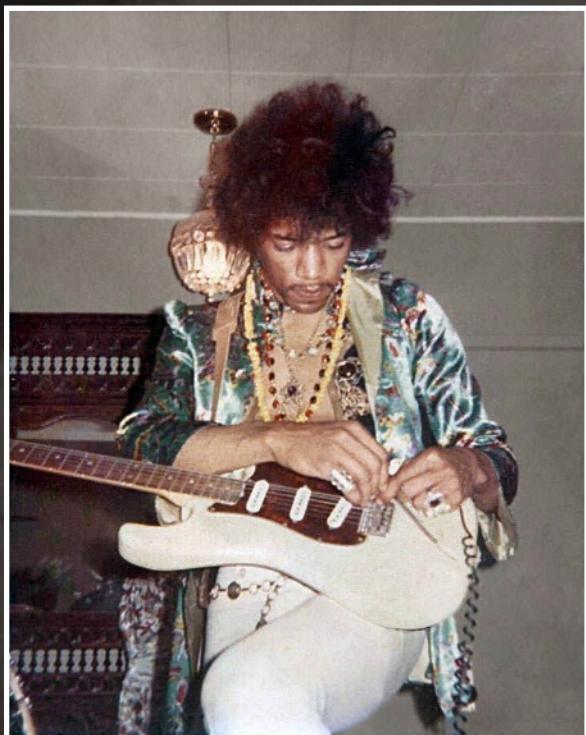
Ajungând în New York, câștigă 25 \$ la un concurs destinat chitariștilor amatori. Tot aici o întâlnesc pe Faye Pridgeon, o Tânără cunoscută în lumea muzicală a Harlem-ului. După un scurt timp, Jimi s-a mutat la ea în apartament. Deoarece mergea peste tot cu Faye, talentul său de chitarist a fost observat, astfel intrând în formația "Isley Brothers". Dar după un scurt timp, părăsește formația "Isley Brothers", pentru a pleca într-un turneu cu B.B. King, Jackie Wilson și Sam Cooke. Din păcate, turneul s-a sfârșit pentru Jimi în Kansas City, deoarece a pierdut autobuzul. Cu toate acestea, a ajuns în Georgia, unde a cântat alături de Little Richard, vreo șase luni. Obosită să tot fie muzician de acompaniament a unor mari vedete, chiar dacă acest lucru îi asigura 3 mese pe zi. Renunțând la postul de muzician de angajament, Jimi se întoarce la New York, falit și flămând. Deoarece el vroia să își creeze un sunet propriu, formațiile cu care cântase până atunci, nu prea agreeau acest lucru, iar tocmai de aceea le părăsea foarte repede.

Într-un final, s-a asociat cu grupul Curtis Knight & The Squires, iar această asociere i-a permis să exercite un anumit control asupra sunetului. Era un început, deoarece turneele cu grupul din care făcea parte, i-au asigurat hrana și îmbracamintea. Pentru prima oară, numele lui Jimi apărea scris pe coperta unui disc. În ciuda progresului modest făcut alături de Knight, problemele economice l-au obligat din nou pe Jimi Hendrix să plece la drum, mai întâi într-un turneu scurt de 10 zile alături de Joey Dee, Starliters, iar apoi ca membru al grupului Kingpins, al celebrului saxofonist King Curtis. Totuși, în mai 1966, Hendrix se întoarce la New York, unde își reia activitatea alături de Curtis Knight cântând alături de Squires, în cel mai cunoscut local dansant din oraș, Cheetah.

Linda Keith, fosta prietenă a lui Keith Richards de la Rolling

Stones, îl întâlneste pe Jimi Hendrix în Cheetah, acesta spunându-i că în curând, are să își formeze propria sa formație, Curtis Knight & The Squires urmând să fie părășiți repede. Auzind acestea, Linda Keith îi propune lui Hendrix o altă întâlnire (deoarece acum trebuia să urce pe scenă), să vorbească mai detaliat despre viitoarea formație, Jimmy James & The Blue Flames.

BLACKMAIL THE UNIVERSE MEGADETH

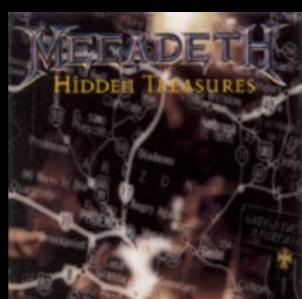
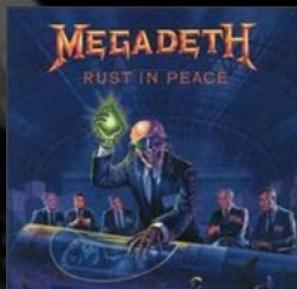

Megadeth. Dave Mustaine. Cele două nume sunt atât de întrepătrunse încât pe bună dreptate pot fi folosite aproape ca sinonime. Formația Megadeth a fost înființată în 1983 de chitaristul Dave Mustaine după ce acesta a fost dat afară din Metallica, chiar înainte de înregistrarea primului album. Debutul, în timpul drumului de o săptămână înspre casă, Mustaine și-a pregătit 'răzbunarea' ideală pentru foștii lui colegi din Metallica va înființa o formație care va cânta mai repede, mai tehnic și mai amenintător decât aceștia. Tot în timpul drumului a fost stabilit și numele formației, Megadeth în jargon militar, un milion de morți.

Odată cooptat basistul David Ellefson, chitaristul Kerry King și bateristul Lee Rauch Mustaine ocupându-se și de voce în afara de chitară bazele formației au fost puse și a urmat cucerirea scenei underground. În scurt timp King și Rauch au fost înlocuiți de Chris Poland și Gar Samuelson. Câștigând numeroși fani, Megadeth a semnat în 1984 un contract cu casa de discuri Combat Records, urmând înregistrarea în 1985 a albumului lor de debut, „Killing is my business... and business is good”. Albumul s-a dovedit a fi un succes, motiv pentru care formația a captat atenția marilor case de discuri, semnând în același an un contract cu Capitol Records. „Peace sells... but who's buying?”, următorul album Megadeth, a fost și el încununat de recenzii pozitive și s-a vândut foarte bine.

Cu toate aceste succese, Megadeth era în pragul colapsului. Dependenta de droguri puternice a tuturor membrilor formației mai ales a lui Poland și Samuelson, cunoscuți pentru dependența lor de heroină risca să distrugă formația. Chiar înainte de începerea înregistrărilor pentru cel de-al treilea album Megadeth, Mustaine i-a concediat pe Poland și Samuelson aparent deoarece au început să vândă echipamentul formației pentru bani de droguri și i-a angajat pe Jeff Young și Chuck Behler. „So far so good... so what!”, lansat în 1988, a adus formației încă un disc de platini, dar albumul a fost considerat ca fiind mai slab decât cele precedente parțial și datorită calității teribile a sunetului.

Perioada 1988-1990 a însemnat pentru Mustaine un adevărat iad. Dependent de droguri, a fost în incapacitatea de a realiza orice

pe plan muzical. După ce în 1990 a fost arestat pentru șofat sub influența drogurilor și trimis la un program de dezintoxicare (primul dintr-o serie de 15), Mustaine a reușit să reia activitatea muzicală. Concediindu-i pe Young și Behler, i-a cooptat în locul lor pe Marty Friedman și Nick Menza.

Ce a urmat s-a numit „Rust in peace”, poate cel mai iubit album Megadeth, un adevărat exemplu de virtuozitate instrumentală și de maturitate muzicală în sfera thrash.

Poate tocmai datorită acestei maturități dobândite, poate și datorită schimbării de stil prin care trecea 'conurența' Metallica, următorul album Megadeth, „Countdown to extinction” (1992) a căpătat un aer mult mai mainstream, mai simplificat. Cu toate acestea, albumul s-a dovedit a fi un hit, Megadeth primind două discuri de platini. Următoarele albume au diluat din ce în ce mai mult stilul Megadeth, melodiile fiind simplificate, încetinate și compuse

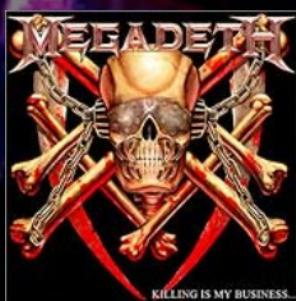
având ca ţintă difuzarea pe posturile de radio. Cu toate acestea, atât „Youthanasia” (1994) cât și „Cryptic Writings” (1997) au avut vânzări bune. În 1998, după înregistrarea lui „Cryptic Writings”, Nick Menza a fost concediat de către Mustaine aparent

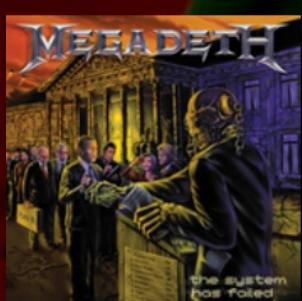
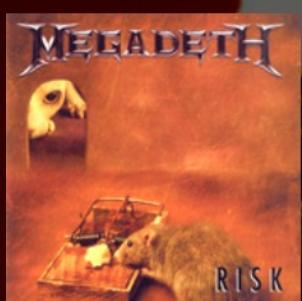
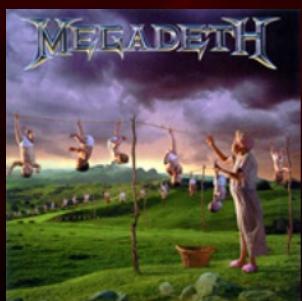
deoarece continua să fie dependent de droguri, deși restul formației devenise 'curată', în locul său fiind adus Jimmy DeGrasso.

În 1999 a fost lansat „Risk”, considerat de majoritatea fanilor și a criticiilor ca fiind cel mai prost album din întreaga discografie Megadeth, un album rock mediocru care n-ar fi fost mai atrăgător chiar dacă era lansat de o formăție mult mai puțin cunoscută sau cu greutate precum Megadeth. Lansarea albumului a fost urmată de plecarea lui Friedman, în locul căruia a fost adus Al Pitrelli.

Scăpând cu „Risk” și de obligația contractuală pe care-o avea cu Capitol Records, de care devenise profund nemulțumit, Mustaine semnează un contract cu Sanctuary, urmând lansarea în 2001 a albumului „The world needs a hero”, o încercare de întoarcere la stilul mai dur care a consacrat Megadeth de-a lungul timpului.

Dar în 2002, datorită unui incident întâmplător (adormind cu

tobe) precum și pe James MacDonough (bas) pentru un turneu mondial în sprijinul albumului nou-lansat. Turneul, intitulat „Blackmail the Universe” a fost un adevărat succes, cu multe concerte la care s-au vândut toate biletele și un mini-turneu chiar și în Australia.

Vesteau cea bună pentru iubitorii autohtoni de Megadeth este că turneul „Blackmail the Universe” - care încă continuă și în 2005 va avea pe 15 iunie escală la București, la Arenile Romane, „vinovați” de aceasta fiind oamenii buni de la Fundația Phoenix. Biletele s-au pus deja în vânzare și prețul nu este deloc generator de ruină (500.000 ROL/50 RON) aşa că vă recomandăm să nu mai așteptați și să prindeți cât încă puteți un bilet la concertul unora dintre „tăticii” muzicii thrash metal.

mâna stângă presată pe mânerul unui scaun), Mustaine este diagnosticat cu neuropatie radială compresarea terminațiilor nervoase din mână. Ca urmare a acestei condiții, Mustaine nu mai poate cânta la chitară și hotărăște în aprilie 2002 să dizolve Megadeth, la aproape douăzeci de ani de la formare.

Cu toate acestea, datorită unui lung regim de terapie fizică, Mustaine a reușit în cele din urmă să își vindece mâna și să decis să pornească o carieră solo. Înregistrând un nou album intitulat inițial „Blackmail the Universe” și apoi redenumit „The system has failed”, Mustaine a fost obligat de mai vechile contracte cu Capitol să lanseze în septembrie 2004 acest album tot sub numele Megadeth.

„The system has failed” a fost primit cu mare entuziasm atât de fani cât și de critici, fiind considerat o reîntoarcere la Megadeth-ul din anii '80. Ulterior lansării albumului, Mustaine i-a angajat pe frații Glen și Shawn Drover (chitară și

Andres Segovia sau mirajul chitarei

Andres Segovia s-a născut la 21 februarie 1893, la Linares, Spania. Prima oară când a ascultat muzica chitarei a fost aceea a unui cântăreț de flamenco. Avea cinci ani! Familia să speriat în fața înclinării pe care copilul Andres o simțea pentru un instrument "vulgar". Părinții au încercat să-i atragă atenția spre vioară, violoncel sau pian dar fără succes.

La 10 ani, cu determinarea absolută care îl caracterizează și în ciuda reticenței familiale, el își cumpără prima chitară și primește primele lecții, în afara Conservatorului din Grenada,

unde el urma cursurile de teorie muzicală. La acea epocă, chitara nu era studiată (predată) în conservatoare. Lecțiile de chitară au fost foarte scurte, deci tot ceea ce a putut acumula, a învățat în câteva săptămâni.

În aceste circumstanțe, el a devenit autodidact și, cum a subliniat el însuși, "aceasta mi-a permis să nu trăiesc deloc dezacordurile dintre profesor și elev". Singurul mare chitarist de la care a învățat direct, deoarece personalitatea sa era deja bine formată, a fost Miguel Llabet, discipolul lui Francisco Tarrega.

În puțin timp, Segovia dezvoltă o tehnică unică. La 16 ani, el dă un recital la Grenada, repartând un succes atât de mare, încât a repetat recitalul în multe orașe, până în 1912.

În 1916, efectuează un turneu în America de Sud. La Paris, în 1924, grație ajutorului lui Pablo Casals, el devine o senzație, atât pentru marele public, cât și pentru muzicieni atât de iluștri și exigenți ca Paul Dukas și Manuel de Falla, mai ales pentru transcripțiile și interpretările muzicii lui Bach, patriarhul muzicii, care nu era încă foarte cunoscut la acea epocă.

Segovia a demonstrat că domeniul repertoriului baroc este potențialmente deschis chitarei, făcând din acesta, o realitate în timpul anilor următori. În aceiași ani, el s-a produs pentru prima oară la Londra și, în continuare, a parcurs toată Europa, până în Rusia.

În 1927, revine la Londra, și înregistrează primul disc. Cincizeci de ani mai târziu, el înregistrează la Madrid ultimul său disc. În 1928 își face debutul în Statele Unite ale Americii.

Triumfurile se succed și numele său se răspândește în toată lumea.

Alegerea repertoriului se bazează pe predecesori lui spanioli, virtuozi ai chitarei, combinând tehnici până atunci ireconciliabile: Dionisio Aguado, pentru folosirea unghiilor mâinii drepte și Fernando Sor cât și Francisco Tarrega, pentru tehnica de atac cu buricele degetelor.

Segovia înțelege că înainte de a obține toată gama de sonorități pe care le ascunde chitara, el nu se poate limita la alegerea uneia dintre cele două tehnici, ci, mai mult, de a le combina. Pentru realizarea completă a sunetului, Segovia lucrează îndeaproape cu lutierii cei mai competenți, precum Ramirez și Hauser și sfătuindu-i în scopul construirii de chitare capabile să producă, totodată, sunete de mare dulceață și rotunjime. Începând cu perioada celui de-al doilea război mondial, Segovia adoptă folosirea corzilor de nylon.

Andres Segovia se stinge din viață pe 3 iulie 1987, la Madrid.

CONCURSUL RGC

Dacă da (și cine n-ar vrea?!), citește mai jos cum, participând la acest concurs organizat de **rgc.ro** și **Manuel Savu (Trupa)**, poți câștiga o chitară Fender Stratocaster ce a făcut istorie în muzică!

Cum ați dedus probabil deja, premiul cel mare este o chitară **Fender '65**

Stratocaster donată de **Manuel Savu (Trupa)** – chitară cu un "palmares" ce include peste 500 de concerte live și mai multe albume de studio ("Am cântat atât Malmsteen pe ea că știe să cânte singură «Far Beyond the Sun!»").

Detalii despre chitară:

Fender Fat Stratocaster '65 culoarea Vintage White, rosewood fingerboard, doze DiMarzio Dual Sound Bridge, Fender Middle și Lace Sensor Neck, Floyd Rose Original bridge. Pentru mai multe detalii (si poze) vizitati site-ul Trupa la <http://www.trupa.ro> (secțiunea "Manu – echipament scena & studio").

Pentru a participa, trebuie întâi de toate să ai cel mult 21 de ani – doar concursul are ca scop promovarea tinerelor talente, nu?

Pentru a-ți demonstra talentul, va trebui să ne trimiti o melodie instrumentală – din orice gen muzical – în care tu improvizezi la chitară electrică.

Acompaniamentul poate fi de orice fel, inclusiv negativul de la o melodie cunoscută, dar chitara trebuie să fie cântată de tine. Vrem, cu alte cuvinte, să auzim cât de mult feeling ai, cât de melodnic cânti și cât de curată este tehnica ta la chitară.

Și în final, pentru a nu ne lungi prea mult dar totuși lăsându-ți timp să te pregătești corespunzător, melodia ta trebuie să ajungă la noi în format digital (MP3, WMA sau OGG) până la data de 1 noiembrie 2005. Detaliile despre cum ne poți trimite melodia se gasesc în pagina 13.

Juriul nostru - format din **Manuel Savu (Trupa)**, **Valter Popa** și **Doru Borobeică (Iris)** precum și **Felix Bârcă (Sahara)**, **Adrian Cearnău** și **Adrian Lici (H.B.)** din partea **rgc.ro** - va analiza toate melodiile intrate în concurs și, dacă ești cu adevarat talentat (și, de ce nu, un pic norocos?), vei fi ales printre cei 6 finaliști care vor fi invitați la București pentru finala concursului.

După interpretarea live, în fața juriului, a melodiilor trimise – această "probă de foc" - se va decide clasamentul final.

Dacă juriul te va alege drept câștigător, vei primi chitară electrică Fender Stratocaster pusă la bătaie de **Manuel Savu**. Tot ce-ți cerem (sub contract, ai grijă!) este să nu dai din posesia ta chitara primită ca premiu.

Ceilalți finaliști vor primi de asemenea premii consistente, anunțate la o dată ulterioară.

Ce poți face pe moment? Întâi de toate, să te apuci serios de studiu! Iar apoi, să revii cât poți de des pe www.rgc.ro pentru a afla noi detalii despre concurs!

Mult succes!
Manuel Savu
& echipa **rgc.ro**

REGULAMENTUL CONCURSULUI DE CHITARĂ RGC

1. Intrarea în concurs se face prin atașarea unei melodii în secțiunea special creată pentru concurs pe forumul RGC.

2. Un concurent poate participa cu o singură melodie care, din momentul atașării pe forum, este finală și nu mai poate fi modificată sau înlocuită.

3. Fișierul ce conține melodia va fi în format digital (.mp3, .ogg sau .wma). Denumirea fișierului se va face după modelul [Nume]_[Prenume] - [Numele_Melodiei].[extensie] (de exemplu: Popescu_Ion - La_Mare.mp3).

4. Mesajul la care este atașată melodia trebuie să conțină următoarele date :

- numele și prenumele complete din buletin;
- data nașterii;
- un mini-CV care să conțină : "vechime" la chitară, influențe, stiluri de muzică preferate, etc.
- detalii în privința modului cum a fost înregistrată melodia (de unde provine negativul (a se vedea punctul 6), sculele folosite, software-ul de înregistrare/editare/mixare).

5. Pentru a participa la concurs concurentul trebuie să îndeplinească următoarele condiții :

- trebuie să nu fi împlinit 22 de ani până la data intrării în concurs;
- să nu activeze/să fi activat într-o formație ce s-a lansat deja pe piața muzicală românească sau internațională (aici sunt incluse și formațiile ce activează în underground dar susțin/au susținut concerte). Prin cele de mai sus se înțelege că participantul la concurs nu trebuie să fie muzician profesionist și să nu aibă ca sursă de venit cântatul.

6. Melodia cu care un concurent se înscrie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să fie instrumentală (să nu conțină voce);
- chitara solo să fie înregistrată de concurent pe chitară electrică;
- partea de chitară solo să fie o compozitie proprie (originală) a concurentului;
- melodia trebuie să aibă o durată de aprox. 3 minute (să nu depăsească 4 minute);

Acompaniamentul poate veni din orice sursă. Poate fi de asemenea compus și înregistrat de concurent, dar poate reprezenta și o melodie sau un fragment dintr-o melodie cunoscută sau poate proveni dintr-un MIDI (inclusiv scris în Guitar Pro).

7. Prin participare concurentul este de acord ca melodia cu care intră în concurs să fie distribuită public pe Internet sau pe alte canale de distribuție în scopuri necomerciale.

8. Membrii juriului nu pot participa la concurs. Aceștia sunt : **Manuel Savu (Trupa)**, **Valter Popa (Iris)**, **Doru Borobeică (Iris)**, **Felix Bârcă (Sahara)**, **Adrian Cearnău (H.B.)**, **Adrian Lici (H.B.)**, ultimii trei din partea rgc.ro.

9. După analizarea melodiilor de către juriu vor fi aleși 6 finaliști. Aceștia vor fi invitați în luna decembrie să dispute finala la București executând live în fața juriului melodiile cu care au intrat în concurs. Pentru aceasta organizatorii le vor pune la dispoziție la cerere orice este necesar (chitare, efecte, amplificare, linie de redare a negativului).

10. Finaliștii sunt obligați să se prezinte la finală cu buletinul pentru a se face verificarea identității și a vîrstei. În cazul constatării unor neconcordanțe cu datele declarate la înscriere, concurentul în cauza va fi descalificat.

11. Dupa ce finaliștii interpretează melodiile, juriul va decide un clasament final și se vor acorda premii.

- În cazul în care finaliștii sunt extrem de apropiati ca valoare și juriul nu îi poate departaja, aceștia vor susține o probă suplimentară. Modul de desfășurare și conținutul ei vor fi comunicate pe loc finaliștilor.

12. Premiul I (chitara Fender Stratocaster) va fi înmanat câștigătorului odată cu semnarea unui contract prin care acesta se obligă să nu înstrâineze chitara în nici un fel.

- Premiile II și III vor consta în diferite efecte de chitară. Acestea vor fi anunțate la o dată ulterioară pe siteul rgc.ro.

PRIN PARTICIPAREA LA CONCURS, PARTICIPANȚII SUNT DE ACORD CU PREZENTUL REGULAMENT.

RECOMANDĂRI

RGC

BOSS GT8 guitar effects processor

SCOR harmonycentral.com

Site producător www.bossus.com

Utilizare 8.3 (37 răspunsuri)

Calitatea sunetului 8.6 (38 răspunsuri)

Rezistență 9.2 (31 răspunsuri)

Service & Garanție 5.8 (20 răspunsuri)

Nota finală 8.8 (36 răspunsuri)

PRET music123.com 445 USD

Washburn
dime V EXCLUSIVE
SCOR harmonycentral.com

Site producător www.washburn.com

Utilizare 8 (2 răspunsuri)

Calitatea sunetului 8.5 (2 răspunsuri)

Finisaj 9.5 (2 răspunsuri)

Rezistență 9 (2 răspunsuri)

Service & Garanție 7 (1 răspunsuri)

Nota finală 9.5 (2 răspunsuri)

PRET music123.com 299.99 USD

DUNLOP DB01 dime cry baby from hell

SCOR harmonycentral.com

Site producător www.jimdunlop.com

Utilizare 8.7 (29 răspunsuri)

Calitatea sunetului 9.1 (30 răspunsuri)

Rezistență 9.2 (22 răspunsuri)

Service & Garanție 7.3 (4 răspunsuri)

Nota finală 9 (29 răspunsuri)

PRET music123.com 149.99 USD

Epiphone
PR5E acoustic electric cutaway

SCOR harmonycentral.com

Site producător www.epiphone.com

Caracteristici 9.1 (18 răspunsuri)

Calitatea sunetului 7.7 (19 răspunsuri)

Finisaj 7.6 (18 răspunsuri)

Rezistență 7.6 (17 răspunsuri)

Service & Garanție 5.3 (4 răspunsuri)

Nota finală 6.9 (17 răspunsuri)

PRET music123.com 349 USD

